

Yusuf ÖZMERDİVENLİ

Kayseri Lisesi emekli Müdür
Yardımcısı ve Fizik Öğretmeni

Adı şaibelere bulaşmayan bir Türk Milliyeçisi idi. Katıksız vatan, millet sevdalısıydı. Sevdalısı olduğu Türk Ocakları Genel Kurulundaki ölümü dahi bu aşkın son noktasıydı. "Her canlı ölümü tadacaktır." Kuralı gereği O da hayatının en verimli çağında aramızdan ayrıldı. Değerli hocam rahat uyu. Her halinle örnek olduğun, yetiştirdiğin gençlik ve ardından gelecek kuşaklar, yolunda yürüyecek. Sevenlerin seni her zaman kalbinde yaşatacak. Yerinde rahat uyu.

Ayvaz Gökdemir 1942 yılında Gaziantep'te doğdu. Babası Süleyman bey, annesi Emine hanım. İlk öğrenimini Gaziantep Bostancı İlkokulu'nda, orta öğrenimini Düziçi Öğretmen Okulu'nda tamamladı. Ankara Yüksek Öğretmen Okulu, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Türk Dili Edebiyatı Bölümü'nden mezun oldu. Fakülteden mezuniyetine müteakip ilk görev olarak Kayseri Lisesi'ne atandı. 30.11.1965 günü Kayseri Lisesi'nde göreve başladı. Böylece ben ve onlarca Kayseri Liseli Ayvaz Hoca'nın öğrencisi olmak onur ve şerefini yaşadık. Eşi Sevgi Gökdemir hocamız ile de o yıl evlendiler. 3 çocukları var. Vatani görevini yapmak üzere 21.09.1968 günü çok sevdiği Kayseri Lisesi ve öğrencilerinden ayrılarak askere gitmişti.

Askerlik dönüşü çeşitli okullarda öğretmenlik ve yöneticilik yaptı. Öğretmen Okulları Genel Müdürü ve Özel Yükseliş Koleji Genel Koordinatörü oldu. TBMM'de 19. dönem Gaziantep, 20. dönem Kayseri ve 21. dönem Erzurum milletvekilliği yaptı. 53. Cumhuriyet Hükümetinde Devlet Bakanlığı görevinde bulundu.

ÖĞRETMENİM AYVAZ GÖKDEMİR

19 Nisan 2008 günü herkes tarafından çok sevilen sayılan değerli hocam Ayvaz Gökdemir'i kaybettik. ATO Konferans salonundaki Türk Ocakları Genel Merkezi 37. olağan Genel Kurulu'na katılan Gökdemir, toplantının öğleden sonraki bölümünde rahatsızlandı. İlk müdahalesi salonda bulunan hekimlerce yapılan Gökdemir, özel MESA Hastanesi'ne kaldırıldı. Ancak kalp krizi geçirdiği belirtilen Gökdemir kurtarılamadı.

Siyasi çevrelerde "Komando Ayvaz" olarak anılmıştır.

30.11.1965 tarihinde Kayseri Lisesi edebiyat öğretmenliğine atanmasıyla ilk tanışmamız gerçekleşmişti. Aramıza yeni katılmıştı. Üzerimizde bıraktığı ilk intiba çok çok olumlu idi. Fakülteden yeni mezun olmuş enerjik, çalışkan, kendisini toplum hizmetine adanmış, öğrencilerini vatana, millete ve insanlığa faydalı kişiler olarak yetiştirmeyi kendisine düstur edinmiş, arkasında unutulmaz hizmet ve izler bırakmaya namzet bir öğretmen izlemine üzerimizde bırakmıştı. O zamanın Kayseri Lisesi öğrencileri olarak; okulumuza yeni atanmış olan öğretmenimiz davranışlarıyla, yaşantılarıyla, fikir ve görüşleriyle, inanç ve azmiyle gerçek bir vatansever kişiliği ile bizleri etkiliyordu. O yıllarda Kıbrıs adeta kaynayan bir kazan idi. Yurdun çeşitli yerlerinde olduğu gibi Kayseri'de de miting yapılmıştı. Cumhuriyet meydanını hınca hınç dolduran yediden yetmişe on binlerce Kayserili'ye hitabeden hatiplerden biri de Kayseri Lisesi'ne yeni atanmış, dersimize giren Ayvaz Gökdemir Hocamızdı. Ayvaz hoca konuştuğunda; milliyetçilik, vatan, millet sevgisi kıvılcımını ateşliyor, konuşması sık sık alkışlarla kesiliyordu. O günkü mitingde Cumhuriyet meydanı alkışlarla inlemişti.

Tahsil hayatımız bitince geri dönüp baktığımızda ilminden irfanından istifade ettiğimiz idealist ve vatanperver öğretmenler öylesine etkili, ibretli ve örnek hizmetler sunmuşlar ki, bu davranışlar karşısında duygulanmamak elde değildir. İnsanları eğitmek ve topluma şekil vermek gibi çok önemli ve ayrıcalıklı bir görevi üstlenmiş insanlardan bu beklenir.

Ayvaz hocamız bize yaptığı uygulamayla hizmet eğitimini adeta beynimize nakşediyordu. Tabi ki biz de kendi öğrencilerimize yapalım diye...

O benim hocamdı. Her şeyi ondan öğreniyordum. Bana unutulmaz hayat dersleri veriyordu. Sınıfta ders işlerken her vesile ile bize mesajlar veriyordu: "Papağan gibi birkaç konuyu ezberleyip sınıf geçmekle kendinizi yetiştirmiş olamazsınız. Bol bol kitap, gazete ve dergi okuyun. Konferanslara gidin. Sohbetlere katılın..." derdi. Bu nasihatların ürünü olarak, var olan kitap okuma sevgim ve hızım daha da artmıştı. Ayrıca konferansları da kaçırmamaya gayret ediyordum. Kültür Derneği'nde Mehmet Akif'i anlatan bir konferans vardı. Derneğin koltuk ve sandalyeleri dolmuş ben dahil bir çok kişi de ayakta dinliyorduk. Omuzuma dokunan oldu. Döndüm baktım Ayvaz Hoca idi. "Aferin, aferin böyle devam et." diyerek taltif etti.

Kayseri Lisesi'nde edebiyat derslerimize girerek öğretmenimiz oldu. Bitmez bir çalışma gücü vardı, bir çalışkanlık anıtı idi. Derslerinin dışında sosyal faaliyetlerde, konferanslarda, açık oturum, şiir dinletisi Türk büyüklerini anma günü vb. faaliyetler arasında bütün gün koştururdu. Her yerde hazır olurdu. Ne zaman dinlenirdi, ne zaman uyurdu akıl erdiremezdik. Üstelik çok iyi öğretmendi. Derslerinde bir an bile dalmanın olanağı yoktu, öğrencinin ilgisini ve dikkatini sürekli ayakta tutmayı bilirdi. Derslerini günlük yaşamın örneklerine dayalı tartışmalı hareketli biçime sokardı. Köyden gelmiş, durgun köy çocuklarını bile konuşturmak, düşündürmek, inandığını savunur duruma getirmek için uğraşırdı. Her birimize ayrı

önem verirdi. Bize arkadaşlar diye hitap ederdi. Bizlere karşı en ufak kötü söz çıkmazdı ağzından. Bu nedenle görülmemiş bir saygı toplardı. "Yerine göre pamuk kadar yumuşak, yerine göre çelik kadar sert olan, ağzından kötü söz çıkmayan Ayvaz Hoca; Yıllar sonra konu vatan, millet olunca yüz seksen derece değişecek, milletvekilliği döneminde Avrupa Parlamentosu'nun Türkiye'yi ziyaret eden, adeta iç işlerimize karışmaya yeltenen üç kadın parlamenterleri için tazminat ödemeyi de göze alarak kötü söz sarfedecektir." Şaşılacak şey O'nun kurduğu disiplini çoğu öğretmende görmedim. Bunu kendiliğinden yarattı. İyi yetişmiş ciddi ve tutarlı kişiliği bizde derin bir saygı uyandırır. Bilgiliydi, etkili konuşurdu ve özellikle çalışkandı.

Okulumuzda onu sevmeyen, saymayan yoktu. O'na adeta bir abi yakınlığı duyardık. Tecrübesi, bilgisi, çalışkanlığı ve özellikle de hoşgörüsü adeta Eyüp Sabrı gibi sabrı ile okulun sembol hocası durumunda idi. Bir gün Kayseri Lisesi 6 Fen-A sınıfında edebiyat dersinde iken konusunu tam hatırlayamadığım bir tartışma oldu. Şimdi doktor olan arkadaşım Nuri Yüksel o konuya, karşı görüş bildirdi. Hocanın söyledikleri haklı olmasına rağmen Nuri arkadaşımız ileri-geri konuşmasına devam etti. Biz adeta nefeslerimizi tutmuş Ayvaz Hoca Nuri arkadaşımızı dövecek, sille tokat girecek, arkadaşımız da karşılık verirse sınıfta kavga çıkar diye bekliyorduk. Ancak böyle olmadı. Öğretmen kürsüsünden inerek Nuri'nin yanına vardı. "Sen küçüksün, gençsin, anlamamış olabilirsin. Sonra bu konuyu düşün, gerekirse tekrar tartışalım." dedi. Arkadaşımız sonra olayı kavradı. Ayvaz Hoca'dan özür diledi. Hocanın sabırlı hareketi sayesinde olay tatlıya bağlanmış oldu.

Öğretmenin Eyüp Sabrı kadar sabırlı olmasının nimetini ben de meslek hayatımda çok gördüm. Bizim zamanımızda öğretmenliği seçenlerin Üniversite Giriş Sınavı iki aşamalı olurdu. Yani Üniversite Sınavını kazananlar, bir de mülakata tabi tutulurdu. Ben de Konya Selçuk Eğitimi kazandım. Mülakata davet edildim. Bir iki gün heyecanla, acaba zor mu, kolay mı soracaklar merakı ile bekledim. Nihayet sıra geldi. Mülakat sınavına girdim. Tabi sınav komisyon üyelerinin önünde dosyamız mevcut. Yusuf Özmerdivenli Kayseri Lisesi mezunu, Kayserili, aldığı puan belli. Bana ilk soru olarak: "Yusuf, Kayserililer anasını boyar, babasına sağırmış doğru mu?" dediler. Bunun üzerine gayet sakin, hiç bozuntuya vermeden: "Her bölgenin her

muhitin kendisine has bir takım fıkraları olur. Karadenizlilerin Temel Fıkrası olduğu gibi Kayseri ile ilgili de böyle bir fıkra söylenir, dedim. Buna benzer soru ve sohbetlerden sonra sınav salonundan çıktım. Sonuçlar ilan edildiğinde kazanmıştım. Kaydımı yaptırdım. Üniversite açıldığında bana bu soruyu soran öğretim üyesi dersime geliyordu. Haftalar ilerledikten sonra hocamız olmasından cesaret alarak: "Hocam biz mülakat sınavında heyecanla, günlerce zor mu soru soracaklar, kolay mı soracaklar diye sabırsızlıkla bekledik. Sonunda eften püften sorularla geçiştirildik. Biz normal bilgi sorusu bekliyorduk öyle olmadı." demiştim. O Üniversite hocam: "Yusuf sen yanlış düşünüyorsun. Biz bu sınavda bilgi ölçmüyoruz. Zaten devlet Üniversite Giriş Sınavında bilginizi ölçmüş ve kazanmışsınız. Biz bu aşamada yarının öğretmenleri olacak siz gençlerin fiziki durumunu, Türkçeyi konuşma yeteneğini, konuya hakimiyetini, hitabet gücünü, hepsinden önemlisi sabrınızı ölçüyoruz. Öğretmen Eyüp gibi sabırlı olmalıdır. Yarın yurdun muhtelif köşelerinde öğretmen olarak dağılacaksınız. Oralarda bin bir çeşit öğrenciyle karşılaşacaksınız. Onlara karşı davranışlarınız hakkında bilgi ediniyoruz. Sana sordumuz Kayseri fıkrası ile ilgili soruyu, sen sabırla, sakince cevaplandırdın. Parasaydın, "Olur mu öyle şey, insan annesini boyayıp babasına satar mı?" gibi olayın ve Ayvaz Hoca'nın sabırlı davranışının ne kadar önemli olduğunu, meslek hayatımda ben de çok olaylarda şahit oldum. Öğretmenin gerçekten "Eyüp sabrı gibi sabırlı" olmasının önemli olduğuna hak verdim.

Öğretmenlik, sürekli ve etkili bir iz bırakmaktır öğrencide. Ayvaz Gökdemir, bir öğretmen için gerekli olan, örneğin görme, öğretmenliğe bağlılık, özveri, sevgi, insanlık, çağdaşlık vatan millet sevgi ve övgüsü gibi nice sayılmaz niteliklere sahipti. Önemli olan bunlar değil. O'nu tanımak için O'nun gerçek özelliği, kişiliği öğrencileri üzerindeki etkisidir. O'ndan bir parça var yetiştirdiği tüm öğrencilerinde, örneğin bende. İşte gerçek öğretmenlik bu. Ayvaz Gökdemir gerçekten öğrencilerini etkileyen, olumlu kişilikler meydana getiren bir eğitimciydi ve tüm öğrencilerinde "Ayvaz Gökdemir damgası" vardı.

Yıllar geçtikten ve öğretmenliğin ne olduğunu, öğretmenlerin, öğrencileri için nasıl bir özveri kaynağı olduklarını yaşayarak öğrendikten sonra, her öğretmenimde ayrı bir değer buluyorum. Hiç

kuşkusuz benim yetişmemde her birinin bir yönden etkisi bulunduğu bir gerçek. Onun için bana emek verenlerin hepsini daima sevgi, saygıyla ölenleri rahmetle anıyorum. Yaşamlarının en verimli yıllarını benim için harcayan bu saygı değer kişilerden bir bölümü var ki, onları her zaman hatırlarım. Mesleği kutsal olarak benimsemiş, bizlere de benimsetmişlerdi. Sabırlıydılar, hoşgörülü, ciddi, sevecen, çocuk ve genç ruhundan anlayan, kendi çocukluklarını unutmamış kişilerdi. İnsan yetiştirmenin ince bir sanat olduğu gerçeğini davranışlarıyla kanıtlamışlardı. Kelimenin tam anlamıyla öğretmendiler. Onları sever sayardık. Varlıklarından kıvanç duyardık her biri bizlere değişik açılardan birer güzel örnekti. Rahmetli Ayvaz Gökdemir de bunlardan biridir. Ayvaz Gökdemir, her şeyden önce çok temiz düzenli giyinirdi. Giyiminde esas olan, yenilikten çok temizlik, özen ve uyumdu. Ayakkabıları her zaman pırıl pırıl olur, gıcır gıcır da ses çıkarırdı. O'nun ayakkabılarını tozlu ve çamurlu gören hiç olmamıştır.

Sınıfa her derse koltuğunun altında bir çok kitap, dergi ve malzemeyle gelirdi. Temiz, okunaklı ve özenli el yazısıyla tahtaya önce dersin planını, dersle ilgili başlıca kaynakları yazardı, bu kaynakları bize gösterir, derse ondan sonra başlardı. Böylece bizi yalnızca ders kitabı ile sınırlı kalmaktan kurtarırdı. Bize daima "Okuyun" derdi. "Hikaye, roman, piyes, şiir, hatıra, seyahat notu... ne bulursanız okuyun." Kitap tanıtmak ve okumak üzere seçeceğimiz kitaplara kılavuzluk etmek için bizi, sınıfça okulun kütüphanesine götürdü. O zamanlar Kayseride büyük kütüphane olan İl Halk kütüphanesine üye olmamızı öğütlerdi. Kitap konusu açıldığında bu havadan cesaret alarak bir arkadaşımız: "Hocam okuyun diyorsunuz. Biz zaten okuyoruz. Edebiyat kitabından başka tarih, coğrafya, kimya, matematik... bunlar yetmez mi?" dedi. Ayvaz Bey ise: "Yetmez. Saydığım edebi eserler size hayatı ve insanları öğretir. Bunları öğretirken sizi, vakalar, insanlar içinde yaşatarak zevk ve heyecan da verir. Anlama kabiliyetini artırır. Görüş ufkunuzu genişletir. Kelime haznenizi zenginleştirir. Dünyaya bakış açısını olgunlaştırır. Okuma hızını yükseltir. Ders kitaplarında bir takım bilgiler var ama bunlar yoktur." dedi.

"Hayat ve insan!..." karanlık ve gizem dolu iki kavramdı o yaşlarda bizim için. Bunları bize edebi eserler öğretecekti. Edebiyat eserlerine ne büyük övgü! Bu eserlere bizi yöneltmek için ne güzel hedef seçiş. Ayvaz Hoca bizle ve →

okuma alışkanlığını işte böyle kuvvetli bir itiş ve yönlendirme ile kazandırdı. Bu kadar sevdiği ve bizlere sevdirdiği kitap okuma alışkanlığına eserleriyle de katkıda bulunmak için: Eşi Sevgi Gökdemir ile "Yunus Emre Güldestesi" isimli Kültür Bakanlığı özel baskısı kitabı hazırlandı. Türk Kimliği isimli kitap yazdı. Liseler için eşi ile Edebiyat yardımcı kitapları hazırladı.

Öğretmen cemiyet binasının en büyük işçisi, en büyük kurucusudur. Bu binaya konulan bütün taşlar, ilk önce O'nun elinden geçer ve duvara girmeden önce son şeklini O'nun elinde alır. Sağlam bina yapmak istiyorsak iyi usta aramalıyız. Bir memlekette de iyi nesil elde edilmek isteniyorsa iyi öğretmen yetiştirmek lazımdır. Bu amacı gerçekleştirmek için de Öğretmen Okulları Genel Müdürü olmuştu. Bu görevi esnasında da mümkün olduğu kadarıyla amacını gerçekleştirmeye çalışmıştı.

Sevgili öğretmenim, bana öğrencilik yıllarımda, meslek hayatımda bitmez tükenmez bir sevgi kaynağı ve güvenilir bir rehber oldun. Adını her anışta bir gül oldu gökyüzü. Toprağın bol, benzerin çok olsun. Ölünceye kadar anını saygıyla anmak boynumun borcu olsun sevgili öğretmenim.

Merhuma Allah'tan rahmet, kederli ailesine, Milli Eğitim camiasına, sevenlerine sabır ve baş sağlığı dilerim.

NOT: AYVAZ GÖKDEMİR TOPRAĞA VERİLDİ.

Eski bakanlardan Ayvaz Gökdemir için düzenlenen cenaze törenine Cumhurbaşkanlığı ve çok sayıda siyasetçi katıldı. Eski bakan Ayvaz Gökdemir için ilk tören TBMM'de yapıldı. Daha sonraki tören Kocatepe Camisi'nde yapıldı. Törenlere 11. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel,

TBMM Başkanı Köksal Toptan, eski Başbakan Tansu Çiller, Devlet Bakanı Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek, Devlet Bakanı Murat Başesgioğlu, TBMM Başkanvekilleri Eyüp Cenap Gülpınar, Nevzat Pakdil, MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, DP Genel Başkanı Süleyman Soylu, BBP Genel Başkanı Muhsin Yazıcıoğlu, AK Parti Grup Başkanvekili Sadullah Ergin, MHP Grup Başkanvekili Oktay Vural, TBMM İdare Amirleri Orhan Erdem, Hüsrev Kutlu, milletvekilleri, TBMM Başkanvekili Meral Akşener, eski DYP Genel Başkanı Mehmet Ağar, Halkın Yükselişi Partisi Genel Başkan Vekili Yaşar Okuyan, CHP İstanbul milletvekili İlhan Kesici, ATO başkanı Sinan Aygün eski bakan ve milletvekilleri ile Gökdemir'in ailesi ve çok sayıda vatandaş katıldı. Gökdemir'in Türk bayrağına sarılı tabutu, öğle namazından sonra kılınan cenaze namazının ardından tekbirler eşliğinde cenaze aracına konuldu. Cenaze, Karşıyaka mezarlığında toprağa verildi

